

Sygn. akt IV CSK 695/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku K. M.

przy uczestnictwie Z. B. G. , S. G., E. K., H. G., Skarbu Państwa Nadleśnictwa Ł. i Gminy C.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 17 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**oddala wnioski uczestników Skarbu Państwa - Nadleśnictwa
Ł. i Gminy C. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawcę od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 kwietnia 2015 r. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 15 października 2014 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu, którego znaczenie jako istotnego, nietrafnie wiąże skarżący z wagą podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów. Treść sformułowanego pytania o słuszność zaakceptowanego przez sąd drugiej instancji poglądu co do kompetencji kontrolnych sądu odnośnie czynności administracyjnego postępowania o rozgraniczenie, nie popartego argumentacją jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało wskazuje, że w istocie prowadzić ma ono do uzyskania odpowiedzi, co do trafności rozstrzygnięcia,

jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie wyjaśnienia abstrakcyjnych problemów nierozwiązanych w dotychczasowym orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji, oddając wnioski uczestników postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego z uwagi na brak podstaw do odstąpienia od zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c.